

Slovo života – září 2020

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ (Lk 6,38)

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ „A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Přišli, aby ho uslyšeli...“ [1] Takto uvádí evangelista Lukáš dlouhé Ježíšovo kázání. V něm se postupně hovoří o blahoslavenstvích, o požadavcích Božího království, o zaslíbeních Otce svým dětem. Ježíš svobodně hlásá svoje poselství lidem z různých národů a kultur, kteří jej přišli poslouchat. Je to poselství univerzální, adresované všem, poselství, které mohou přijmout všichni, a tak se realizovat jako lidé, stvoření Bohem Láskou k jeho obrazu.

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ Ježíš ukazuje, co je na evangeliu tak nové – Otec osobně miluje každé své dítě „vrchovatou“ láskou a dává mu schopnost rozšiřovat stále velkoryseji své srdce směrem k bližním. Jsou to naléhavá a náročná slova – dávat ze svého; nejen hmotný majetek, ale také přijetí, milosrdenství, odpuštění, a to velkoryse, podle Božího vzoru. Obraz bohaté odměny nasypané do klína nám ukazuje, že Boží láska k nám nezná míru a že její přísliby překonávají naše očekávání. Osvobozuje nás od úzkostí z našich propočtů a plánů, od zklamání, že nedostáváme od druhých podle našich představ.

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ K této Ježíšově výzvě napsala Chiara Lubichová: „Stalo se ti někdy, že jsi dostal od přítele nějaký dar a cítil jsi, že mu to musíš oplatit? (...) Jestli se tohle stává tobě, představ si Boha, který je Láska. On vždy oplácí každý dar, který my dáváme svým bližním v jeho jménu (...). Bůh se tak nechová proto, že by nás chtěl obohacovat. Dělá to proto, (...) že čím víc máme, tím více můžeme dát, abychom – jako skuteční správci Božího majetku – nechávali všechno kolovat ve společenství, které nás obklopuje (...). Ježíš měl jistě na mysli především odměnu, kterou budeme mít v ráji, ale to, co se děje zde na zemi, je už její předzvěstí a zárukou.“ [2]

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ Co by se však mohlo stát, kdybychom se takto snažili jednat společně, s mnoha dalšími lidmi? Nepochybně by to mohlo být zárodkem nové sociální revoluce. Ježíš ze Španělska vypráví: „Já a moje žena pracujeme v oblasti poradenství a vzdělávání. Nadchli jsme se pro principy ekonomiky společenství [3] a chtěli jsme se naučit přistupovat jinak k zaměstnancům, k zhodnocení jejich platů, hledat alternativy k výpovědím, k dodavatelům s respektem k cenám, k úhradám a k dlouhodobým vztahům, ke konkurenci se společnými programy a nabídkou našeho know-how, ke klientům i s takovými radami, které nás mohou znevýhodnit. Vybudovaná důvěra nás pak zachránila během krize v roce 2008. Později jsme se skrze neziskovku „Levántate y Anda“ (Vstaň a chod') setkali s jedním učitelem španělštiny na Pobřeží slonoviny. Chtěl zlepšit životní podmínky ve své vesnici vybudováním porodního sálu. Prostudovali jsme jeho projekt a nabídli potřebnou částku. Nevěřil nám. Musel jsem mu vysvětlit, že jde o výnosy našeho podniku. Porodní sál „Bratrství“, který společně vybuďovali muslimové a křesťané, je dnes symbolem jejich soužití. Zisky naší firmy jsou v posledních letech desetkrát vyšší.“

